

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/92/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123012272
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2123012272.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov Mgr. Stanislava Kováča a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., v konaní o osvedčení resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13.05.2025 v Trnave, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 07.04.2025, č.k. 105Pp/33/2023-72, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že („citácia“):
„Podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom mesto C. vykoná zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 150 (stopäťdesiat) dní z pôvodne rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 15T/7/2020 zo dňa 20.03.2020, v spojení s uznesením Okresného súdu Trnava, sp. zn. 15T/7/2020 zo dňa 06.05.2022, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5Tos/92/2022 zo dňa 15.11.2022 uloženého trestu odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.“
Okresný súd svoje uznesenie odôvodnil v rozsahu č.l. 72-73 spisu.
Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť odsúdený prostredníctvom obhajcu (č.l. 74-79 spisu), v ktorej odôvodnení namietal, že výrok napadnutého uznesenia považuje za nesprávny, pretože vykonané dôkazy neodôvodňujú dostatočný záver o tom, že v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia nevedol riadny život a nemal možnosť byť prítomný na verejnom zasadnutí, čím podľa jeho názoru došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu.
Poukazujúc na odôvodnenie napadnutého uznesenia dôvodil, že tam uvedený priestupok nespáchal tak, ako bol uznaný za vinného. V tom čase žil s priateľkou D. E., ktorá ho využívala na vyživovanie svojich detí. Denne pila alkohol, jej deti mala na čas aj odobraté. Bola to osoba, ktorá nežila riadnym usporiadaným životom. V čase skutku bola pod vplyvom alkoholu a vedela, že on je v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Podvádzala ho s iným mužom. Vyprovokovala ho aj s jej dcérou, došlo k vzájomnému slovnému napádaniu a vec následne zveličila a popísala tak, aby napĺňala znaky priestupku. Pri výpovedi pred policajtom klamala. Zastával názor, že ho chcela dostať späť do výkonu trestu. Dôvodil, že nemal možnosť sa v priestupkovom konaní brániť. Uvedený priestupok sa nestal tak, ako je uvedené v napadnutom uznesení. Bol toho názoru, že evidovanie jedného priestupku, ktorý sa nestal tak, ako je popísaný, pretože poškodená a jej deti klamali vo výpovediach, za ktorý bol potrestaný pokutou vo výške 30,- €, nie je spravodlivé vyhodnotiť ako nevedenie riadneho života, s následkom nariadenia výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 150 dní. Jedná sa o zjavný nepomer medzi údajným porušením právnych predpisov a sankciou v podobe nariadenia výkonu zvyšku trestu.
V ďalšom poukázal na to, že v priebehu skúšobnej doby sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti, ani ďalších iných priestupkov. Žije riadnym životom s novou priateľkou. Je zamestnaný cez pracovnú

agentúru ProJob s.r.o., prácu vykonáva v spoločnosti IKEA. Zdrojom jeho obživy je práca. V prípade nariadenia výkonu zvyšku trestu bude prepustený a ťažko sa následne zamestná. V práci sú s ním spokojní. Aktuálna pracovná zmluva je z 14.4.2025, túto priložil v prílohe. Ďalej uviedol, že po podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody žije riadnym usporiadaným životom. Vyhyba sa konfliktným situáciám, našiel si normálnu priateľku, ktorá ho podporuje v riadnom živote. Obáva sa, že aj túto by stratil v prípade výkonu trestu.

Zároveň namietal, že o konaní verejného zasadnutia na Okresnom súde Trnava dňa 7.4.2025, nebol upovedomený žiadnym spôsobom a o tomto verejnom zasadnutí nevedel. Namietal tiež, že nemohol byť prítomný na verejnom zasadnutí dňa 7.4.2025, ktoré sa konalo na Okresnom súde Trnava, pracovisko Piešťany. Adresa na doručovanie písomností je A. F. XX, C.. Súd o tejto adrese vedel, pretože mu bolo doručené napadnuté uznesenie. Upovedomenie o termíne konania verejného zasadnutia mu však doručené nebolo. Poukazujúc na § 416 ods. 1 Trestného poriadku, konštatoval, že uvedený postup považuje za porušenie jeho práva na obhajobu závažným spôsobom, pretože sa nemohol osobne zúčastniť na verejnom zasadnutí konanom dňa 7.4.2025, nemohol sa k veci náležite vyjadriť a brániť sa. Vzhľadom na skutočnosť, že v priebehu skúšobnej doby podmienечného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorá trvala od 21.8.2023 do 21.2.2025, sa nedopustil žiadneho trestného činu, má evidovaný jeden priestupok (ktorý sa podľa jeho názoru nestal tak, ako je uvedené) a tiež vzhľadom k tomu, že je zamestnaný, žije rodinným životom s novou priateľkou, mal za to, že v priebehu skúšobnej doby viedol riadny život.

Záverom navrhol, aby sťažnostný súd zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a rozhodol vo veci sám tak, že („citácia“): „Podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona, odsúdený A. B. sa v skúšobnej dobe podmienечného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp.zn. 15T/7/2020 zo dňa 20.3.2020, v spojení s uznesením Okresného súdu Trnava, sp.zn. 15T/7/2020 zo dňa 6.5.2022, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 5Tos/92/2022 zo dňa 15.11.2022 osvedčil.“

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti (č.l. 69 spisu).

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti odsúdeným preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť proti uzneseniu je prípustná v súlade s ustanovením § 185 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku a § 417 Trestného poriadku, bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku v zákonom stanovenej lehote, avšak nie je dôvodná.

Preskúmaním napadnutého uznesenia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, sťažnostný súd zistil, že:

- uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 21.08.2023, sp. zn. 105Pp/33/2023, bol odsúdený A. B. podmienечne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 15T/7/2020 zo dňa 20.03.2020, v spojení s uznesením Okresného súdu Trnava, sp. zn. 15T/7/2020 zo dňa 06.05.2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5Tos/92/2022 zo dňa 15.11.2022, pričom odsúdenému bola určená skúšobná doba v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov;

- uznesenie o podmienечnom prepustení nadobudlo právoplatnosť dňa 21.08.2023;

- určená skúšobná doba v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov, ktorá začala plynúť dňa 21.08.2023, uplynula dňa 21.02.2025;

- z odpisu registra trestov odsúdeného vyplýva, že počas skúšobnej doby nespáchal ďalšiu trestnú činnosť;

- z odpisu centrálnej evidencie priestupkov vyplýva, že odsúdený v čase plynutia skúšobnej doby bol dňa 12.04.2024 priestupkovo postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb., za čo mu bola v rozkaznom konaní uložená pokuta vo výške 30,- Eur. Krajský súd plniac prieskumnú povinnosť postupom podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku v prvom rade konštatuje, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy pre zákonné a objektívne rozhodnutie. Tieto dôkazy vyhodnotil individuálne aj vo vzájomných súvislostiach a dospel k správnym záverom, že odsúdený vykoná zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 150 (stopäťdesiat) dní, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 15T/7/2020 zo dňa 20.03.2020, v spojení s uznesením Okresného súdu Trnava, sp. zn. 15T/7/2020 zo dňa 06.05.2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5Tos/92/2022 zo dňa 15.11.2022.

Okresný súd vo svojom uznesení v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné skutočnosti a právne úvahy, na základe ktorých mal za to, že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia riadny život, a preto mu nariadil zvyšok trestu odňatia slobody vykonať.

Krajský súd si závery okresného súdu prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje, bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že v dvojinštancnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa, a tieto považuje za zákonné a správne, nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (obdobne pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018).

Podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona, ak podmienčne prepustený viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou.

Vyššie citované zákonné ustanovenie § 68 ods. 2 prvá veta Trestného zákona upravuje právne podmienky pre rozhodovanie o osvedčení resp. vyslovení, že odsúdený zvyšok trestu odňatia slobody vykoná. Vysloviť, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia odňatia slobody osvedčil možno len v tom prípade, ak sú splnené súčasne nasledovné podmienky:

1. odsúdený v skúšobnej dobe viedol riadny život,

2. odsúdený plnil uložené obmedzenia a povinnosti,

pričom nesplnenie čo i len jednej z týchto podmienok je dôvodom na vyslovenie, že odsúdený zvyšok trestu odňatia slobody vykoná.

Za vedenie riadneho života treba považovať to, že odsúdený dodržiaval právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plnil si svoje povinnosti voči štátu, rodine i spoločnosti, nezneužíval svoje práva voči spoluobčanom, nenarušoval občianske spolužitie v bydlisku ani zamestnaní, nedopúšťal sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov.

Inak povedané, vedením riadneho života má zákon na mysli taký stav, keď odsúdený nepácha nielen trestné činy, ale ani priestupky. U priestupkov spáchaných v skúšobnej dobe pritom samotný zákon rozlišuje, či spáchaný priestupok bol obdobného charakteru ako spáchaný trestný čin alebo či išlo o priestupok nesúvisiaci s trestnou činnosťou, za ktorú bol páchatel' odsúdený. V prípade obdobného priestupku stačí spravidla spáchať jeden takýto priestupok v skúšobnej dobe, aby bolo možné vysloviť, že sa odsúdená osoba neosvedčila v skúšobnej dobe.

Aj podľa názoru krajského súdu je nesporné, že odsúdený A. B. napriek hrozbe nariadenia výkonu zvyšku trestu odňatia slobody v prejednávanej veci, počas plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia nevedol v skúšobnej dobe riadny život, o čom svedčí skutočnosť, že sa v priebehu skúšobnej doby podmieneného prepustenia dopustil násilného konania (priestupku proti občianskemu spolunažívaniu) voči trom osobám a to fyzicky ako aj vulgárnym vyjadrením na ich osobu. Predmetné protispoločenské správanie sa odsúdeného počas plynutia skúšobnej doby vzhľadom na jeho druh porušeného práva a záujmu nemožno hodnotiť ako málo závažné. Zároveň tento priestupok svojou povahou súvisí s násilnou trestnou činnosťou odsúdeného, pre ktorú mu bol uložený trest odňatia slobody. Inak povedané, odsúdený vykonával trest za prečin ublíženia na zdraví a prečin výtržníctva, pričom v priebehu skúšobnej doby podmieneného prepustenia sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, teda sa jedná o priestupok obdobného násilného charakteru ako trestné činy, pre ktoré mu bol uložený trest odňatia slobody v pôvodnom konaní. Krajský súd preto vyhodnotil sťažnosť odsúdeného za nedôvodnú, nakoľko takéto konanie odsúdeného svedčí jednoznačne o jeho ľahostajnom prístupe, keď nemal náležitú snahu viesť riadny život v súlade s pravidlami spoločnosti počas plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia.

K sťažnostnej argumentácii odsúdeného krajský súd uvádza, že aj spáchanie priestupku je protiprávnym konaním, ktoré nemožno bagatelizovať tak, ako je to v prípade odsúdeného. Odsúdený si bol vedomý, že v priebehu skúšobnej doby podmieneného prepustenia je povinný viesť riadny život, pričom vedením riadneho života je aj povinnosť nepáchať priestupky, resp. akúkoľvek protiprávnu činnosť. Závažnosť priestupku, spáchaného odsúdeným počas plynutia skúšobnej doby, nesporne poukazuje na ľahkovážny a nezodpovedný prístup odsúdeného k dodržiavaniu právneho poriadku štátu, a teda v konečnom dôsledku k vedeniu riadneho života.

Aj keď odsúdený v sťažnosti opakovane uvádzal, že sa nedopustil žiadneho trestného činu, má evidovaný jeden priestupok (ktorý sa podľa jeho názoru nestal tak, ako je uvedený) a tiež vzhľadom k tomu, že je zamestnaný, žije rodinným životom s novou priateľkou, teda v priebehu skúšobnej doby

viedol riadny život, tieto argumenty sú na účely rozhodnutia o vykonaní zvyšku trestu odňatia slobody nedostatočné. Naopak vyššie opísané závažné protispoločenské správanie sa odsúdeného počas skúšobnej doby podmienené prepustením je jednoznačným potvrdením, že sa počas skúšobnej doby nezmenil a jeho správanie sa nezlepšilo. Navyše skutočnosť, že odsúdený v sťažnosti bagatelizuje spáchanie priestupku, ktorého sa dopustil, vyvoláva zásadné pochybnosti o tom, že si závažnosť a následky svojho konania v plnej miere neuvedomuje, v dôsledku čoho možno bezpečne vyvodiť záver, že odsúdený nevyužil šancu danú mu okresným súdom preukázať, že jeho čin, za ktorý bol podmienené prepustený, bol ojedinelým vybočením z medzí inak riadne vedeného života a súc si vedomý plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustením sa opätovne dopustil násilného protiprávneho konania, teda v danom prípade ide o podstatné porušovanie podmienok vedenia riadneho života, ktoré skutočnosti v súhrne podľa názoru krajského súdu zakladajú bez ďalšieho dôvod na rozhodnutie o vykonaní zvyšku trestu odňatia slobody. Tu krajský súd poukazuje aj na skutočnosť, že okresný ani krajský súd o priestupku odsúdeného nerozhodovali znova, len právoplatné rozhodnutie o priestupku zohľadnili pri skúmaní vedenia riadneho života zo strany odsúdeného počas súdom určenej skúšobnej doby.

K námietke odsúdeného, v ktorej poukazuje na vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti, v tomto smere krajský súd konštatuje, že konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, bolo v súlade so zákonom, keď okresný súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, a to v neprítomnosti odsúdeného, pričom na takýto postup boli v zmysle § 293 ods. 5 Trestného poriadku splnené zákonné podmienky. Uvedenie o termíne verejného zasadnutia bolo odsúdenému riadne doručené na adresu (A. F. XX, XXX XX C.), ktorú na tento účel uviedol v pôvodnom konaní, pričom doručovaná zásielka sa súdu vrátila s tým, že zostala nevyzdvihnutá z dôvodu neznámeho adresáta (č.l. 55 spisu). Po neúspešnom pokuse o upovedomenie odsúdeného o verejnom zasadnutí poštovým doručovateľom, a po zistení, že sa odsúdený nenachádza vo väzbe ani vo výkone trestu, okresný súd požiadal o doručenie zásielky aj prostredníctvom Mestského úradu v C. (č. l. 54) s tým, že zásielka bola uložená na Mestskom úrade v C. v lehote od 21.03.2025 do 07.04.2025 a bola odsúdenému oznámená na úradnej tabuli v zmysle § 5 zák. č. 253/1998 Z. z. Súd mal preto doručenie vykázané v súlade s ustanovením § 66 ods. 3 Trestného poriadku, a preto mu nič nebránilo v tom, aby verejné zasadnutie vykonal v neprítomnosti odsúdeného.

Na základe vyššie uvedeného krajský súd uzatvára, že odsúdený v sťažnosti neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by zakladali dôvod na iné rozhodnutie. Sťažnostné námietky neboli spôsobilé zvrátiť vecne správne a zákonné rozhodnutie súdu prvého stupňa o vykonaní zvyšku trestu odňatia slobody. Okresný súd správne určil aj zvyšok trestu v trvaní 150 (stopäťdesiat) dní, keď podmienené prepustený z výkonu trestu bol dňa 21.08.2023 a koniec trest mal mať 18.01.2024.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže sťažnostný súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by bolo v prospech odsúdeného, preto sťažnosť ako nedôvodnú v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.